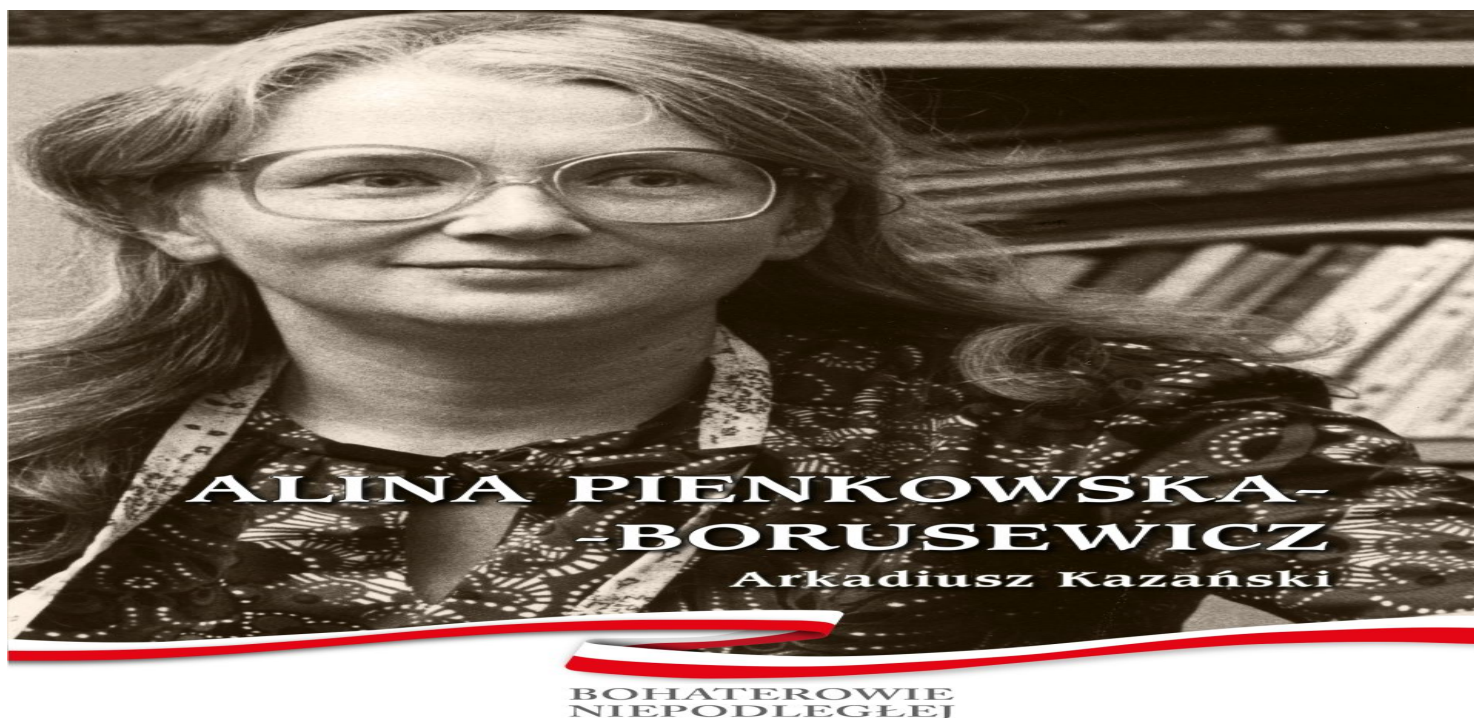

Przystanek historia

<https://przystanekhistoria.pl/pa2/tematy/sierpien-1980/73529,Alina-Pienkowska-Borusewicz.html>

Alina Pienkowska-Borusewicz

Alina Pienkowska-Borusewicz

Autor: ARKADIUSZ KAZAŃSKI 04.09.2020

Strajki w 1988 r., choć znacznie słabsze niż te sprzed ośmiu laty, dały jednak impuls do zmian społecznych i politycznych w Polsce, do zbliżenia władz państwowych i środowiska opozycyjnego. Szczegóły omówiono przy Okrągłym Stole, przy którym Alina Pienkowska nie chciała usiąść – pomimo że zgadzała się z jego przesłaniem: „skład delegacji [solidarnościowej] był ustalany przez kolegów z Warszawy. Uważam, że to nie w porządku wobec ludzi, którzy przez cały stan wojenny pracowali na rzecz zmian”. Więcej ciekawych wątków z życia jednej z bohaterek Solidarności w broszurze z serii "Bohaterowie Niepodległej".

Po maturze chciała iść na studia, ale tak jak w wielu innych rodzinach w tamtych czasach to rodzice zdecydowali, co będzie robić. Dlatego poszła na Wydział Pielęgniarstwa do Pomaturalnego Medycznego Studium Zawodowego w Gdańsku. Zmieniła szkołę i wchodziła w dorosłość. Chciała być atrakcyjną kobietą,

wyrwać się spod kurateli rodziców i samodzielnie tworzyć siebie. Nie zawsze spotykało się to z przychylną reakcją otoczenia, zwłaszcza tych osób, na których zdaniu najbardziej jej zależało. Według jej mamy zakładała zbyt krótkie spódniczki i jeszcze eksperymentowała z włosami. Według Bogdana Borusewicza zbyt mocno się malowała. „Trochę mnie to raziło – mówi Borusewicz. – Przy jej subtelnej urodzie mocny makijaż nie wyglądał dobrze”.

We wrześniu 1973 r. rozpoczęła pracę w Szpitalu Wojewódzkim, a po dwóch latach, w maju 1975 r., zatrudniła się jako pielęgniarka po- gotowia w Przemysłowym Zakładzie Opieki Zdrowotnej przy Stoczni Gdańskiej.

COFNIJ SIĘ